

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318206618
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8318206618.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: F. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. K. XX, XXX XX B., o zaplatenie sumy 1.365,82 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 21Csp/151/2018-50 zo dňa 12. 04. 2019, jednomyseľné takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch II. a III.
- II. Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto cit.:

„Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 292,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 20.11.2018 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.“

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil podľa ustanovení § 261 ods. 6 písm. d), § 502 ods. 1, § 503 ods. 2, § 504 a § 506 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. g) a i), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj ako „ZoSÚ“), § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

3. V odôvodnení rozsudku uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 120 splátkach vo 29,76 eura mesačne a zároveň sa zaviazala platiť poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,73 eur mesačne. Zistil, že zo strany žalobcu došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 19.11.2018. Žalovaná v prospech žalobcu uhradila pred zosplatením sumu 1.707,44 eura a iba finančné prostriedky vo výške 634,18 eura boli započítané na istinu úveru. Konštatoval, že v predmetnej úverovej zmluve absentuje podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Vychádzal zo záveru Krajského súdu Prešov v rozhodnutiach sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11. 05. 2017 a sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06. 04. 2017. Súd prvej inštancie ďalej dospel k záveru, že v zmluve je uvedená nesprávne aj výška RPMN a to v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená RPMN

vo výške 15,42 % pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 15,90 %. Súd prvej inštancie pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 2.000 eur, výšky splátky úveru 30,49 eura (29,76 eura + 0,73 eura), poplatok za poskytnutie úveru 100 eur, pri ich mesačnom počte 120, teda údajom uvádzaných v zmluve priamo žalovaným, pričom iba tieto údaje boli tiež známe aj žalovanej v pozícii spotrebiteľa. Súd prvej inštancie zahrnul do celkových nákladov na základe ktorých sa vypočíta RPMN aj náklady na doplnkovú službu súvisiacu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to poplatok za poistenie schopnosti splácať úver, nakoľko súd nemal za preukázané, že by žalovaná mala možnosť voľby zmluvu podpísať bez takejto doplnkovej služby. v zmluve nie je osobitne uvedená možnosť dohodnúť si úver aj bez poistenia. Súd prvej inštancie vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie je ďalej toho názoru, že veriteľ má nárok na zmluvný - obchodný úrok len do času účinkov vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Podľa názoru súdu prvej inštancie dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov platia len do splatnosti dlhu a od splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj z úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami. Mal za preukázané, že žalovanej bola poskytnutá suma 2.000 eur a žalovaná žalobcovi doposiaľ uhradila už sumu 1.707,44 eura, preto žalovanú zaviazal na zaplatenie zvyšnej sumy 292,56 eura a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 1.365,82 eura s príslušenstvom. Súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie 292,56 eura a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V konaní mala prevažný úspech žalovaná, tejto však preukázateľne žiadne trovy nevznikli, preto jej súd ich náhradu nepriznal.

5. Žalobca podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu výrokov II. a III. Žiadal v napadnutom rozsahu zmeniť rozhodnutie, tak že sa vyhovie žalobe v celom rozsahu, alternatívne, aby zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že v predmetnej úverovej zmluve sa nachádzajú všetky predpoklady použité na výpočet RPMN a týmito predpokladmi sú výška úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úroková sadzba, anuitná splátka, poplatok za poskytnutie úveru, dátum zmluvy. Zákon nepožadoval a ani v súčasnosti nepožaduje uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Zákon stanovuje, že sa majú tieto predpoklady v zmluve uviesť, čo žalobca splnil. Zmyslom zákona nie je bezúčelný formalizmus alebo vynucovanie náležitosti zmluvy bez akéhokoľvek konkrétneho účelu. Účelom je dosiahnuť zrozumiteľnosť zmluvy pre spotrebiteľa, aby bol schopný posúdiť rozsah svojho záväzku. V tomto smere všetky náležitosti uvedené v zmluve boli dostatočné. Ďalej žalobca namietal, že správny a v súlade so zákonom je výpočet RPMN uvedený v zmluve. Odôvodnenie rozsudku len odkazom na kalkulačku zverejnenú na internete je nepresvedčivé. Nie je možné považovať súdne rozhodnutie za dostatočne odôvodnené, jasné a určité, ak zamietá nárok, avšak svoj názor súd nepodložil riadnou argumentáciou. Je toho názoru, že celkové náklady spotrebiteľa zodpovedajú násobku počtu splátok (120) a výšky splátok (29,76 eura) a súčtu s poplatkom za poskytnutie úveru (100 eur), t.j. 3671,20 eura. Uvedené je v súlade s ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého poistenie sa zarátava do celkových nákladov iba vtedy, ak spotrebiteľ musel poistnú zmluvu uzavrieť. Žalobca poskytuje úvery aj bez poistenia, a to za rovnakých podmienok ako s poistením, teda poistné nebolo povinné a teda správne nemalo byť započítané do celkových nákladov spotrebiteľa. Povinnosť uzavrieť poistenie úveru nevyplýva zo zmluvy, ani žiadneho iného dokumentu banky, nakoľko daná povinnosť neexistuje. Je len na rozhodnutí dlžníka, či poistenie uzavrie alebo nie.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v časti zamietol, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania. Keďže výrok, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené žalovaná odvolaním nenapadla, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

9. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedali vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Vo vzťahu k odvolacím námietkam a pre zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné.

10. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, že žalobca ako banka a žalovaná ako dlžník dňa 05. 12. 2013 uzatvorili Úverovú zmluvu č. XXXXX podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v zmysle ktorej sa banka zaviazala poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru vo výške 2.000 eur. Úver sa dlžník zaviazal splatiť 120 anuitnými splátkami vo výške 29,76 eura mesačne.

11. Súd prvej inštancie správne zhodnotil, že uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere z 05. 12. 2013 je zmluvou spotrebiteľskou a správne dospel k záveru, že je namieste aplikovať ZoSÚ. Správne preto skúmal, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 tohto zákona.

12. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať.

13. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (05. 12. 2013) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (05. 12. 2013), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Účelom uvádzania zákonom stanovených náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zabezpečiť spotrebiteľovi dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré neho vyplývajú.

17. Podľa článku 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2. Článok 4 ods. 2 tejto Smernice stanovuje, že hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje k definícii hlavného predmetu zmluvy, ani na

primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.

18. Požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok by nemala byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska, ale naopak, vzhľadom na to, že systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s podnikateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka jasného a zrozumiteľného vypracovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti stanovená Smernicou sa musí chápať široko. Vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa pred nespravodlivými úverovými podmienkami a na to, aby sa mu umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, dlžník musí pri uzavretí zmluvy poznať všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.

19. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j) vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť ich matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.

20. S neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 11 ods. 1 spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

21. Oporu vo vykonanom dokazovaní má i záver súdu prvej inštancie o nesprávnej výške RPMN v neprospech spotrebiteľa, keď z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že do celkových nákladov spotrebiteľa neboli zahrnuté aj náklady za poskytnutú doplnkovú službu - poistenie za poistenie schopnosti splácať úver. Zmluvné dojednanie o poskytnutí uvedenej doplnkovej služby je súčasťou formulárovej zmluvy bez uvedenia, že žalovaná ako spotrebiteľ mohla poskytnutie uvedenej doplnkovej služby odmietnuť. Preto súd prvej inštancie správne vychádzal z predpokladu, že zmluvné dojednanie o uvedenej doplnkovej službe bolo podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru, a preto náklady, ktoré spotrebiteľovi vznikli s týmto poistením mali byť zahrnuté do celkových nákladov pre účely výpočtu RPMN. Žalobca poistné plnenie nezohľadnil pri výpočte RPMN, zmluva tak obsahuje nesprávny výpočet RPMN v neprospech spotrebiteľa.

22. Ak žalobca tvrdil, že poistenie úveru nebolo podmienkou poskytnutia úveru, bol povinný to preukázať. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje dodávateľa, ktorý ak tvrdí, že zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, je povinný toto svoje tvrdenie dokázať. Uvedenie zákonných náležitostí v zmluve o úvere v spotrebiteľských veciach, resp. ich správnosť, súdy skúmajú ex offio, preto im žalobca, ak chce byť v konaní úspešný, musí poskytnúť dostatok informácií na vyhodnotenie zmluvy o úvere z hľadiska dodržania zákonných náležitostí. Sankciou za nesplnenie uvedeného je neunesenie dôkazného bremena a tým spojený neúspech v spore.

23. Žalobca predložil súdu prvej inštancie predtlačенú formulárovú zmluvu zo dňa 05. 12. 2013 (č. I. 5-6 spisu), v ktorej je v bode 1.2 uvedený Súbor poistenia „Súbor A“ a „Poplatok za poistenie schopnosti splácať Úver“. Z obsahu zmluvy nevyplýva možnosť spotrebiteľa slobodne sa rozhodnúť, či poistenie prijíma alebo ho odmieta. Rovnako ani zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 05. 12. 2013 (č. I. 7 spisu) nevyplýva možnosť spotrebiteľa odmietnuť poistenie schopnosti splácať úver. Žalobca nepreukázal spôsob dojednávania poistného, ani skutočnosť, že spotrebiteľ mal možnosť poistenie odmietnuť. Bližšie okolnosti uzavretia poistenia neuviedol ani sám žalobca. Pokiaľ poistenie nie je podmienkou poskytnutia úveru, zmluva musí byť v časti dojednávania poistného transparentná a určitá, a to tak, aby bolo nad rámec akýchkoľvek pochybností zrejmé, že spotrebiteľ sa dobrovoľne rozhodol pre poistenie, a to na základe všetkých potrebných informácií, ktoré mu majú byť primerane vysvetlené.

24. V súvislosti s vyššie uvedeným je potrebné poukázať na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Vychádzajúc z tohto základného výkladového pravidla, ak zo zmluvy o úvere jednoznačne nevyplýva, že dojednané poistenie nemalo charakter doplnkovej služby, ktorú musel spotrebiteľ uzavrieť, je potrebné vychádzať z toho, že išlo o náklady na doplnkové služby, ktoré bolo potrebné zohľadniť pri celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

25. Za takéhoto stavu s poukazom na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a čl. 5 Smernice Rady 93/13 EHS nemožno prijať iný záver ako ten, že poistenie bolo podmienkou uzavretia úverovej zmluvy, resp. jej uzavretia za uvedených podmienok.

26. V zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

27. Vychádzajúc z výšky mesačnej splátky 30,49 eura vrátane poistného a počte splátok 120 celková čiastka, ktorú musela žalovaná zaplatiť po pripočítaní poplatku za poskytnutie úveru vo výške 100 eur, predstavovala sumu 3.758,80 eura. Ide teda o sumu vyššiu v porovnaní so sumou 3.671,20 eura uvádzanou v zmluve o úvere. Ak žalobca pri výpočte RPMN nezohľadnil všetky náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, bez akýchkoľvek pochybností došlo k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od správne uvedených celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Navyše v zmluve o úvere nie je správne uvedená ani celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je nepochybné, že v zmluve musí byť táto čiastka uvedená správne. S nesprávne uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov v neprospech spotrebiteľa a s nesprávne uvedenou celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je spojená sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v súlade s ust. § 11 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

28. Uvedenie nesprávneho údaju RPMN je klamaním spotrebiteľa a niet dôvodu priznávať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá ZoSÚ v § 11 ods. 1 písm. d). V zmluve o spotrebiteľskom úvere je teda uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo je taktiež dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ.

29. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil rozsudok vo výrokoch II. a III.

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

31. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).